

Sygn. akt V GC 1942/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

8 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Rafał Kubicki

Protokolant aplikant apl. ogólnej K. J.

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2014 r. na rozprawie w O.

sprawy powództwa M. H.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda M. H. kwotę 2.199,94 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za okres od 20 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda M. H. kwotę 727 (siedemset dwadzieścia siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje zwrócić stronom ze Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Olsztynie) niewykorzystane zaliczki w kwotach:

- powodowi – 120 zł z pozycji 856/2/14,

- pozwanemu – 1.000 zł z pozycji 893/2/14.

sędzia R. Kubicki

Sygn. akt V GC 1942/13

UZASADNIENIE

Powód M. H. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 2.199,94 zł z ustawowymi odsetkami od 20 lipca 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi należność za wynajęcie samochodu dla P. Ż., którego pojazd został uszkodzony przez sprawcę pojazdu ubezpieczonego w zakresie OC u pozwanego. Poszkodowany dokonał cesji przysługującej mu względem pozwanego wierzytelności w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres od 15 kwietnia do 7 maja 2013r.

Z łącznego kosztu najmu pozwany zapłacił tylko 1.832,70 zł.

Pozwany wniósł w odpowiedzi o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. Potwierdził swoją odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia, jednakże zarzucił powodowi, że nie wykazał zasadności okresu najmu przez 22 dni, który zdaniem pozwanego powinien wynosić najwyżej 10 dni – w tym 3 dni to okres pomiędzy zgłoszeniem szkody a dokonaniem oględzin, a dalsze 7 dni to okres na zagospodarowanie pozostałości pojazdu po szkodzie całkowitej,

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 kwietnia 2013 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd P. Ż. (BMW). Sprawca (winny) kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń w zakresie obowiązkowej odpowiedzialności cywilnej OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W dniu 15 kwietnia 2013 r. poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy Opel Vectra na okres do 7 maja 2013 r. - 22 dni (odpis umowy najmu k. 5). Koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 4.031,94 zł (149 zł netto dziennie + 23% VAT x 12 dni),

z czego pozwany wypłacił kwotę - za 10 dni - 1.832,70 zł (odpisy faktury nr (...) k. 8, odpis historii rachunku k. 16). Umowa najmu z dnia 15 kwietnia 2013r wskazuje, że stawka dzienna najmu dla Opel Vectra wynosi 183,28 zł brutto. Poszkodowany faktury wstawionej przez powoda nie opłacił, a zamiast tego zawarł

z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługujących mu względem pozwanego

z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z kosztami najmu pojazdu zastępczego (odpis k. 4).

Pismem z dnia 6 maja 2013 r. poszkodowany został poinformowany o przyznaniu odszkodowania w łącznej kwocie 5.979,00 zł i o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej (odpis pisma k. 80). Dnia 8 maja 2013 r. na rachunek bankowy poszkodowanego wpłynęło odszkodowanie (historia rachunku k. 16). Poszkodowany zakupił nowy samochód pod koniec maja lub na początku czerwca (zeznania świadka P. Ż. k. 122v).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda było zasadne.

Sąd oparł się na dokumentach, których nie kwestionowano oraz zeznaniach świadka P. Ż., którym Sąd dał wiarę. Dowody te tworzą spójną całość.

Pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia szkodowego ani swojej odpowiedzialności co do zasady. Nie kwestionował dziennej stawki czynszu ani potrzeby wynajęcia auta w ogóle.

Bezasadny jest zarzut niewykazania konieczności najmu pojazdu zastępczego przez okres ponad 10 dni. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Ugruntowana praktyka orzecznicza stoi na stanowisku, że istnieje normalny związek przyczynowy między zniszczeniem pojazdu, a wynajęciem pojazdu zastępczego (tak np. w wyroku SN z 18 marca 2003 r. w sprawie IV CKN 1916/00, niepubl.). Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia implikuje potrzebę zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych tj. niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego samochodu, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Nadto wskazuje się, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być odtworzone przez wykorzystanie środków komunikacji publicznej, są to bowiem odmienne sposoby korzystania z rzeczy.

Sąd wskazuje, że szkoda powstała dnia 14 kwietnia 2013 r. Dnia 15 kwietnia poszkodowany wynajął samochód zastępczy. Pismem z dnia 6 maja 2013 r. poszkodowany został poinformowany o przyznaniu odszkodowania w łącznej kwocie 5.979,00 zł i o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej. Następnego dnia poszkodowany zakończył wynajem samochodu zastępczego. Dnia 8 maja 2013r na rachunek bankowy poszkodowanego wpłynęło odszkodowanie.

Powyższe dane wynikają z dokumentów przedstawionych przez strony (akt szkody, historii rachunku). W oparciu o same tylko wymienione dokumenty, których strony nie kwestionowały, należy uznać, że poszkodowany miał prawo korzystać

z samochodu zastępczego do czasu wypłaty mu odszkodowania. W ocenie Sądu, okres najmu pojazdu był zasadny, skoro szkoda w pojeździe była całkowita, a najem rozpoczął się po kolizji i zakończył się dzień przed wypłatą odszkodowania. Wbrew opinii pozwanego nie można zmuszać kogokolwiek do tak pośpiesznego, jak chce tego

pozwany, zakupu auta. Wskazać także należy, że poszkodowany zakupił nowy samochód po wypłacie odszkodowania. Nie korzystał on po otrzymaniu środków z ubezpieczenia z samochodu zastępczego. Nie możemy zatem uznać, że poszkodowany nie współpracował z pozwanym ani że jego działanie wpłynęło na zwiększenie wysokości szkody, tak jak wskazywała strona pozwana.

Mając powyższe na uwadze, Sąd pominął dowód z opinii biegłego. Istotny jest bowiem nie „technologicznie uzasadniony czas wyceny i zakupu nowego samochodu” (jak wskazuje we wniosku dowodowym pozwany), lecz wyłącznie to, że wypłata odszkodowania nastąpiła w określonym bezspornym dniu, który nastąpił po zakończeniu stosunku najmu. Długość procesu likwidowania szkody i wypłaty odszkodowania zależy od czynników leżących głównie po stronie zakładu ubezpieczeń. Im szybciej wypłaci on odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu, tym mniej będzie musiał płacić następnie za najem pojazdu zastępczego.

Mając zatem na uwadze powyższe na podstawie z art. 361 k.c. w zw. z art. 805 k.c. i nast. oraz art. 481 §1 i 2 k.c. należało uwzględnić powództwo, o czym orzeczono jak w pkt. I wyroku. Początkowa data odsetek za opóźnienie jest odpowiednia do wezwania do zapłaty z 24.06.2013 r. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 k.p.c. Powód poniósł koszty w wysokości 727 zł (wynagrodzenie radcowskie 600 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł i opłata od pozwu 110 zł). W związku z pominięciem dowodu z przesłuchania biegłego Sąd nakazał zwrócić stronom ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Olsztynie) niewykorzystane zaliczki w wskazanych wysokościach.

SSR Rafał Kubicki